

Täysistunto

Torstai 25.10.2018 klo 16.05—20.01

10. Lakialoite laiksi asumisperusteisesta sosiaaliturvasta rajat ylittävissä tilanteissa ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Lakialoite LA 52/2018 vp Sari Essayah kd ym.

Lähetekeskustelu

Puhemies Paula Risikko: Lähetekeskustelua varten esitellään päiväjärjestyksen 10. asia. Puhemiesneuvosto ehdottaa, että asia lähetetään sosiaali- ja terveysvaliokuntaan.

Keskustelu

19.19 Sari Essayah kd (esittelypuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Tämä lakialoite on rinnakkaislakialoite hallituksen esitykselle, missä asumisperusteista sosiaaliturvaa rajat ylittävissä tilanteissa ollaan muuttamassa. Kristillisdemokraateille tämä lakialoite on siinä mielessä hyvin tärkeä ja läheinen ja kytkeytyy puolueen historiaan sillä tavalla, että aikoinaan Kristillisen Liiton aikana kehitysyhteistyöministeri Toimi Kankaanniemi oli tekemässä lainsäädäntöä, jolla mahdollistettiin alun perin se, että kehitys- ja lähetisyhteistyötä tekevien henkilöitten ei tarvinnut palata kesken näitten jaksojen kotimaahansa varmistamaan, että he ja esimerkiksi heidän lapsensa säilyvät suomalaisessa sosiaaliturvassa. Silloin elettiin kovinta lama-aikaa elikkä niitä 90-luvun dramaattisia vuosia, ja tietenkin tässä nyt voi anekdoottina todeta, että ne olivat niitä vuosia, jolloinka bruttokansantuotteen kovasta heikkenemisestä johtuen Suomi saavutti sitten sen 0,7 prosentin kehitysyhteistyötaavoitteensa, mutta niin kuin tiedämme, syyt olivat kyllä kotimaan talouden kannalta huolettavat.

Joka tapauksessa siihen aikaan ajoittui siis tämä lainsäädäntö, ja tämä on tässä talossa jo kerran aikaisemminkin ollut vaarassa lipsahtaa siihen, mihin nyt hallituksen esitys toivon mukaan ei kovin tarkoitushakuisesti ole ollut tähtäämässä, vaan toivomme, että tälläkin kertaa kysymys on enempi vähempi lipsahduksesta. Kun keskustelua käytiin tästä varsinaisesta hallituksen esityksestä täällä, vaikutti siltä, että esimerkiksi ministeri Mattila oli tästä asiasta aika lailla niin sanotusti ulkona. Hänen kanssaan kävin vielä keskustelua sitten tuon lähetekeskustelun jälkeen, ja hän totesi, että he ovat ymmärtäneet niin, että kun ensimmäisen yhteydenoton jälkeen Suomen Lähetysseurasta tästä asiasta ei juurikaan mitään yhteydenottoja tullut lähetys- ja kehitysapujärjestöiltä, tämä asia olisi jollakin tavalla ollut järjestyksessä, ja hän kuunteli kyllä huolissaan sitä puheenvuorojen ryöppyä, mitä täältä salista sitten tuli useampienkin edustajien kohdalta kristillisdemokraattisesta ryhmästä, ja taisipa edustaja Kankaanniemikin käyttää tästä asiasta silloin puheenvuoron.

Elikkä olisi äärimmäisen tärkeää, että tämä kohta tässä lainsäädännössä ei muuttuisi nyt hallituksen esityksen ehdottamalla tavalla, koska se tarkoittaa niitten vanhojen ongelmien palaamista lähetys- ja kehitysyhteistyötehtävissä olevien ihmisten kohdalla, elikkä heidän

Pöytäkirjan asiakohta PTK 107/2018 vp

täytyy sitten aika ajoin palata Suomeen — tämän hallituksen esityksen pohjalta viiden vuoden välein — jotta he säilyvät Suomen sosiaaliturvassa. Tämä kyllä tarkoittaa sitten, kun joudutaan tulemaan tällaiseksi pätkeajaksi Suomeen, jonkunlaista pätkeäytöä, jota voi olla hyvin vaikea hankkia lyhyelle ajalle, tai sitten se tarkoittaa sitä, että näitten henkilöitten on suorastaan jättäydyttävä Suomessa Suomen sosiaaliturvan varaan, ja tähän on aika nurinkurista, eliikkä on tultava sitten kokonaan Suomen sosiaaliturvan piiriin, jotta pysyvät Suomen sosiaaliturvassa ja pystyvät sitten jatkamaan sitä ulkomailla oleskelua. Tällä on iso merkitys, koska lähetys- ja kehitysyhteistyötehtävissä olevat ihmiset lähtevät pitkille ajanjaksoille, näissä tehtävissä toimiminen edellyttää yleensä sen maan kulttuurin ja kielien hyvää oppimista, ja voisi sanoa, että onko parempaa tapaa viedä suomalaista osaamista ja erityisesti meidän koulutusalan osaamistamme, joka monta kertaa kytkeytyy näihin lähetys- ja kehitysyhteistyötehtäviin vahvasti, myöskin terveydenhuoltoalan osaaminen, kuin nämä henkilöt, jotka pystyvät toimimaan siellä asemamaassaan, minne heidät on lähetetty.

Tietysti täytyy vielä huomioida se, että näihinkin perheisiin syntyy lapsia, jotka aikanaan toivon mukaan ovat paluumuuttajia Suomeen ja ovat kenties sitten suomalaista yhteiskuntaa verovarjoillaan rakentamassa. Näitten lasten lapsilisät ovat tällä hetkellä noin 400 000 vuodessa. Nämä kaikki leikkaantuisivat pois. Eliikkä summa on valtion budjetissa aivan minimaalisen pieni mutta varmasti näille perheille varsin merkittävä.

Myöskin tietyissä asemamaissa esimerkiksi synnyttäminen on kallista sairaaloissa, ja monissa kehitysmaissa on pakko hakeutua johonkin yksityiseen sairaalaan, jossa sitten voidaan taata turvallinen synnytys. Synnytys, joka ei ole sairaus, niin kuin kaikki tiedämme, ei yleensä sisälly tällaisiin niin sanottuihin ulkomaan vakuutuksiin, jollainen olisi vaihtoehto näissä tilanteissa. Näillä ulkomaan vakuutuksilla ilman sitä, että siellä taustalla on Suomen asumisperusteinen sosiaaliturva, nämä maksut nousisivat merkittävästi. Aika usein lähetys- ja kehitysyhteistyöjärjestöt ottavat lähetilleen tai kehitysyhteistyöhön lähetettävälle henkilölle sen lisäksi sitten vielä tällaisen lisäakuutuksen yksityisestä vakuutusyhtiöstä, mutta kun yksityisissä vakuutusyhtiöissä tiedetään, että siellä taustalla on Suomen sosiaaliturvaan kuuluminen, niin ne maksut ovat olleet kohtuullisia. Ilman sitä näitten maksujen määrä tulee nousemaan merkittävästi, mikä on taas jälleen kerran pois siitä varsinaisesta rahasta, mitä käytetään lähetys- ja kehitysyhteistyöhön. Siinä mielessä täytyy toivoa, että tähän asiaan vielä pystyttäisiin valiokunnassa vaikuttamaan.

Olenkin kiitollinen eduskunnan virkamiehille siitä, että sain tämän asian tällä viikolla jo tänne keskusteluun, koska kun viime viikolla tämä lähetekeskustelu käytiin tämän lainsäädännön osalta, niin kuitenkin ne kuulemiset alkavat varmaankin varsin nopeasti valiokunnissa. Tähän muistaakseni pyydettiin perustuslakivaliokunnasta lausuntoa. Ehkä voi olla perustuslakivaliokunnan ruuhkan tietäen, että se antaa pientä joustoa aikataulun suhteen. Toinen valiokunta, mistä lausuntoa pyydettiin, oli muistaakseni työelämä- ja tasa-arvovaliokunta. Eliikkä näitten lausuntoja tietenkin odotellaan. Toivonkin, että ne edustajat, jotka siellä sosiaali- ja terveysvaliokunnassa toimivat, pyytäisivät sinne nyt laajasti kuultavaksi näitä kehitysyhteistyötä ja lähetystyötä tekeviä järjestöjä, muun muassa Lähetysseuraa ja Fidaa, joilla tässä asiassa on varmaan suomalaisina järjestöinä kaikkein isoimmat intressit.

Tosiaankin ministerikin täällä totesi, että tästä asiasta ei ole tullut enempää yhteydenottoja. No, nämä järjestöt ovat kuitenkin siinä mielessä pieniä ja heidän fokuksensa on siinä varsinaisessa työssä, että eivät he kerkiä systemaattisesti seuraamaan lainsäädäntömuutoksia ja sitä, mitä täällä hallituksen esityksissä tulee, puhumattakaan siitä, jos siellä on jotain sellaista lainsäädännön sisällä, joka ei ole itse asiassa ollut varsinaisesti se lainsäädännön

Pöytäkirjan asiakohta PTK 107/2018 vp

muutoksen syy vaan on ikään kuin kylkiäisenä tullut siellä. Sen tähden nämä järjestöt ovat heränneet tähän asiaan varsin hitaasti ja huonosti, ja nämä yhteydenotot, mitä sitten eduskuntaankin tuli, tulivat siinä vaiheessa, kun lausuntoaika oli loppunut. Sen takia on saattanut syntyä tällainen mielikuva, että asia olisi ikään kuin hyväksytty. Ei suinkaan, vaan oikeastaan voisi sanoa, että näitten järjestöjen ja niitten edustamien taustayhteisöjen lehdistössä keskustelu tästä aiheesta on vasta oikeastaan alkanut ja ihmetys on ollut suuri. On kysytty, onko hallituksella ihan oikeasti ollut tarkoituksena lähteä tässä asiassa nimenomaan lähetys- ja kehitysyhteistyöntekijöitten sosiaaliturvaa tällä tavalla murentamaan, kun sitten samanaikaisesti tiedetään, että tämä varsinainen esitys, mihin tällä puututaan, on taas sentyyppinen, että sillä nimenomaan helpotetaan ihmisten pääsemistä Suomen sosiaaliturvan piiriin. Elikkä samanaikaisesti, kun meillä Suomen kansalaiset, jotka lähtevät vaativiin lähetys- ja kehitysyhteistyötehtäviin ulkomaille, pistävät, voisiko sanoa, elämänsä peliin, ollaan valmiit potkaisemaan Suomen sosiaaliturvasta ulos, niin taas niiden ihmisten, jotka tulevat tänne ehkä kohtuullisen lyhytaikaisiin työsuhteisiin, pääsemistä Suomen sosiaaliturvan piiriin halutaan sitten entisestään helpottaa.

Me tiedämme, että tämä liittyy myöskin sosiaaliturvan eksportointikysymykseen, joka ei ole aivan yksinkertainen ja jossa pitäisi kuitenkin aina muistaa se, että on tärkeätä, että työntekijä kuuluu jonkun maan sosiaaliturvaan, mutta että ei voida ajatella niin, että sitä — no, ehkä ”shoppailu” on vähän väärä sana — kuitenkin yhteensovitetaan niin, että katsotaan, mistä se paras sosiaaliturvaetus aina kussakin tilanteessa löytyy. Tämä ei saisi missään tapauksessa olla myöskään sellainen ikään kuin palkan jatke, että voidaan ajatella, että tullaan vaikka lähetettynä työntekijänä Suomeen hivenen pienempään palkkatasoon tyytyen mutta sitten sanotaan, että no sieltähän sitten samanaikaisesti kotihoidon tukea, lapsilisää ja muuta vastaavaa eksportoidaan.

Jos ajatellaan koko tätä brexit-keskustelua ja sen toteutumista, niin loppujen lopuksihan nämä tilanteet olivat pitkälti myöskin sen keskustelun takana, mikä Isossa-Britanniassa johti sitten tähän brexitiin. Ja ylipäättänsäkin voi sanoa, että tällainen asumisperusteinen sosiaaliturva Euroopan unionin sisällä versus se, että monissa maissa on vakuutusperusteinen sosiaaliturva, aiheuttaa kyllä näitä tilanteita, joissa esiintyy, voi sanoa, tietynlaista oikeustajun vastaisuutta ja kohtuuttomuuttakin. Näitä maita ei nyt tällä hetkellä niin kovin montaa ole Euroopan unionissa: meillä on Ruotsi, meillä on Suomi, Tanska, joka on opt-outannut näissä tapauksissa itsensä, ja sitten Iso-Britannia ja Irlanti. Ja Iso-Britannia nyt on tehnyt sitten brexitinsä. Elikkä tässä tilanteessa voisi sanoa, että tässä on ikään kuin pienestä asiasta kysymys, mutta se kytkeytyy valtavan paljon laajempaan asiaan. Täytyy vain nyt toivoa, että ainakin tämä kohta tästä lähetys- ja kehitysyhteistyöntekijöitten sosiaaliturva-asiasta saataisiin hoidettua.

19.29 Leena Meri ps: Arvoisa puhemies! Perussuomalaisilla on toiveena, että tähän lakiin tulisi hieman muitakin muutoksia. Kuten edustaja Essayah sanoi puheessaan, tässä tosiaan ollaan ehdottamassa niin, että suomalaisten turva ulkomailla pienenee, ja sitten taas tämä vanhastaan ollut neljän kuukauden työskentelyvaatimus poistetaan maahan tulevilta. Ja tämä tietysti on yksi lisävetovimatekijä täällä meidän pienessä mutta kuitenkin vauraassa Suomessamme, ja meidän pitäisi kuitenkin täällä eduskunnassa olla ensisijaisesti Suomen ja suomalaisten edunvalvontakoneisto.

Edustaja Essayah kertoi tästä historiasta ja siitä, miten Toimi Kankaanniemi, perussuomalaisten kansanedustaja, on tästä pitänyt huolta. Hän on erittäin viisas ja kokenut henki-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 107/2018 vp

lö, ja kiitän häntä siitä, että hän on tämmöisen asian huolehtinut, mikä on nyt poistumassa [Sari Essayahin välihuuto] — ja tietysti entistä viisaampi nykyään, kun on ottanut henkiseksi kodikseen perussuomalaisten arvopohjan.

Sinänsä pidän erittäin tärkeänä tämmöistä kristillistä työtä, jota lähdetään tekemään, ottaen huomioon sen, että sehän on oikeastaan myös parasta maahanmuuttotyötä ja oikeastaan näitten maahanmuuttovirtojen lähtemisen juurisyihin puuttumista. Koska jos ajatellaan, että tämmöiset järjestöt tekevät paljon työtä, joka kertoo länsimaisista kristillisistä arvoista, lähdetään naisten oikeuksista, tasa-arvosta, tyttöjen oikeuksista, niin se on ensiarvoisen tärkeää työtä. Ja lämpimästi toivon, että tämä tietysti menee läpi, mutta perussuomalaisilla nyt kuitenkin on siellä valiokunnassa hieman toiveita siitä, että tämä hallituksen lakiesitys ei kokonaisuudessaan etene. Jos ei se etene, niin silloinhan tämäkään ei toteudu. Mutta jos hallituspuolueet tämän nyt jyräävät eteenpäin meidän vastustuksestamme huolimatta, niin toivon tosiaan, että tähän jää tämä poikkeus. Tämä on äärettömän arvokasta työtä. Länsimaisia arvoja ja kristillisiä arvoja on hyvä viedä pitkin maailmaa varsinkin tässä tilanteessa, kun on olemassa myös toisenlaisia maailmankatsomuksia, joissa tyttöjen oikeuksia ja naisten oikeuksia ei nähdä samalla lailla arvokkaina kuin me näemme täällä.

19.32 Maria Tolppanen sd: Arvoisa puhemies! On se vaan kumma, kun tässä maassa tuntuu jatkuvasti olevan niin, ettei maassa oikeutta saa, ken ei itse sitä hanki — se vain tuntuu pysyvän pystyssä.

Tämä edustaja Essayah'n esittämä lakialoite on erittäin kannatettava, mutta tämä ei ole näin, sanoisinko, pieni. Tämä on paljon laajempi asia. Tähän liittyy muun muassa rajaesteet, joita on yhteispohjoismaisesti. Siellä vaikuttaa siihen, saako lapsilisiä, saako sosiaaliturvaa, se, sattuuko lapsi syntymään, onko naimisissa toisen maan kansalaisen kanssa, opiskeleeko vieraassa maassa, onko käymässä kotimaassa, syntyykö lapsi Norjassa, Ruotsissa, Suomessa tai Islannissa. Eli kaikki vaikuttaa kaikkeen, ja rajaesteet osittain estävät, joskus jopa pudottavat ihmisen semmoiseen väliin, että mistään ei saa yhtään mitään.

No, meillä nyt joka tapauksessa on olemassa täällä implementoitu yhdistelmälapadirektiivi, joka takaa kolmansista maista lähetetyille työntekijöille sosiaaliturvan Suomessa, ja muistaakseni siinä sanotaan näin, että henkilö katsotaan Suomessa asuvaksi, vaikka hän ei oleskelisi Suomessa. Meillä on asumisperusteinen sosiaaliturva, joka kyllä siis takaa ihmiselle sosiaaliturvan yhdistelmälapadirektiivin kautta silloin, kun ihminen tulee kolmansista maista tänne lähetettynä työntekijänä.

Mutta jos täältä lähetetään ihminen kolmansiin maihin työntekijäksi ja sitten katkaistaan sosiaaliturva, niin se on kyllä käsittämätöntä. Minusta tässä on ihan selkeä asia, että mikäli siellä säilyvät ne ehdot, että henkilö on suomalaisen työnantajan lähettämä tai suomalaisen työnantajan palkkaama, niin silloin hän on, mutta hänen täytyy olla Suomesta lähtenyt sinne. Tietenkään ei riitä, että henkilö menee suomalaisen työnantajan palkkalistoille, koska silloin hän voi olla vaikka kiinalainen tai tanskalainen tai norjalainen, vaan täytyy olla silloin tietenkin myöskin Suomen kansalainen, joka menee töihin. Nämä eivät ole niin yksiselitteisiä asioita.

Minusta tätä asiaa kannattaa kyllä katsoa ja katsoa myöskin ihan tuommoisen tasa-arvoisen kohtelun kautta, että lainsäädäntö ei ainakaan olisi — aukenipa ovi ulospäin tai sisälle päin — niin epäoikeudenmukainen ihan oman maan kansalaisiakin ajatellen.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 107/2018 vp

19.34 **Jari Ronkainen ps:** Arvoisa rouva puhemies! Tämä edustaja Essayahin tekemä lakialoite kuulostaa ihan hyvälle, ja kun tätä olen lukenut tässä läpi, niin ihan kannatettava juttu.

Minunkaan mielestäni tämä ei koske pelkästään näitä lähetys- ja kehitysyhteistyöyhteistyötekijöitä. Keskustelin kollegani edustaja Raatikaisen kanssa: kun elettiin tätä vanhan lain aikaa, niin hän oli ulkoministeriön lähettämänä maailmalla ja hänelle tuli sitten ilmoitus, että nyt hän ei ole enää suomalaisen sosiaaliturvan piirissä. Tämä oli minusta aika hämmäntävää, että on aikanaan ollut tällainen laki. Ja todellakin toivon, että nyt ei olla menossa takaisin siihen suuntaan, että jos olet Suomen ministeriön lähettämänä tai minkä tahansa työnantajan lähettämänä, niin siinä vaiheessa sitten katkaistaan tällainen. Ja meidän perussuomalaisten mielestä, mitä tähän hallituksen esitykseen tulee, nyt helpotetaan sitä pääsemistä Suomen sosiaaliturvan piiriin. Minun mielestäni päinvastoin sitähan pitäisi kiristää näinpäin ja sitten helpottaa toisinpäin kuin mitä hallitus on nyt esittämässä.

19.35 **Sari Essayah kd:** Arvoisa rouva puhemies! Tuossa puheenvuorossani unohdin vielä sanoa, että toki Suomella on joittenkin kolmansien maitten kanssa näitä niin sanottuja kahdenvälisiä sosiaaliturvasopimuksia. Se tarkoittaa sitä, että useimmiten näitten taustalla on ollut suomalaisten yritysten toimiminen ulkomailla. Esimerkiksi silloin Nokia-buumin aikana aika nopeasti syntyi Kiinaan, Intiaan tämäntyyppisiä kahdenvälisiä sosiaaliturvasopimuksia. Nämä kahdenväliset sosiaaliturvasopimukset menevät sitten kyllä tämän lainsäädännön edelle. Mutta se, miksi nämä lähetys- ja kehitysyhteistyötekijät ovat useimmiten niitä, jotka nyt tässä asiassa kärsivät, johtuu juuri siitä seikasta, että näitä kahdenvälisiä sopimuksia harvoin on Afrikan maitten — useimpien Afrikan maitten — kanssa tai Aasian maitten kanssa, joissa nämä ihmiset pääasiallisesti työskentelevät, eivät niinkään näissä niin sanotusti kehittyvissä kehitysmaissa vaan todellakin sitten niissä maissa, joissa ei tämäntyyppistä sopimussuhdetta Suomella ole. Siksi tämä on erityisen tärkeä, vielä sitäkin ajatellen.

Tässä edustaja Ronkainen nosti esille tämän aseman, mikä on ulkoministeriön läheteyillä työntekijöillä, ja sitten esimerkiksi vaikkapa omalla kohdallani tiedän, että suomalaisten meppien asema oli jossakin vaiheessa aika erikoinen. Suomessa oltiin hyvin mielellään heittämässä pois suomalaisen sosiaaliturvan piiristä, mutta sitten kuitenkin samanaikaisesti oltiin aivan vakuuttuneita siitä, että verot pitää Suomeen maksaa. Itse olen sitä mieltä, että aivan varmasti verot pitää Suomeen maksaa, koska ollaan suomalaisen, voisiko sanoa, demokratian lähettämänä Euroopan unionissa, mutta se tuntui kummalliselta, että siinä sitten kylkiäisenä oltaisiin katsottu, että suomalaisesta sosiaaliturvasta kyllä joutaa sitten ulos. Sehän aiheutti esimerkiksi viime kaudella muutamia erikoisia tilanteita, kun oli juuri näitä, että esimerkiksi perheenjäsenen synnyttämisen aika tuli ja sitten jouduttiin katsomaan, kuka maksaa, jos ei kerta ole suomalaisen sosiaaliturvan piirissä eivätkä nämä asiat kuulukaan sitten enää Suomen sosiaaliturvan piiriin. Sieltä hyvin nopeasti, voisi sanoa, kohtuullisen korkeitakin laskuja olisi voinut tulla sitten näistä paikallisista sairaaloista. Ja tietenkin näin on kaikissa muissakin tilanteissa, mutta erityisesti tässä nämä asiat konkretisoituivat.

Tämä yhdistelmä lupa-asia, minkä täällä edustaja Tolppanen mainitsi, juuri koskee näitä kolmansista maista tulevia mutta sitten tämä lainsäädäntö tätä EU:n sisällä tapahtuvaa siirtymistä. Tässä on tietysti hyvä huomata, että tämä koskee juuri nimenomaan tätä EU:n sisällä tapahtuvaa siirtymistä ja siinä sen neljän kuukauden rajan poistamista, ja sehän tästä

Pöytäkirjan asiakohta PTK 107/2018 vp

tekee sitten ongelmallisen, miten tätä asiaa voidaan sitten valvoa. Tähän mennessä kuitenkin on myöskin edellytetty sitä, että riittävät tulot pitää olla henkilöllä, joka muuttaa EU-maasta toiseen, koska on ajateltu, että ei EU:ssakaan voi lähteä siitä, että tullaan toisen maan sosiaaliturvan varaan elämään.

19.38 Sami Savio ps: Arvoisa puhemies! Tämä hallituksen esitys, johon edustaja Essayahin lakialoite liittyy, tosiaan vaikeuttaisi tarpeettomasti lähetyksen ja kehitysyhteistyön tekijöiden asemaa. Ja täällä on todettu, että edustaja Kankaanniemi silloin aikanaan — joka nykyään on siis perussuomalaisten edustaja, silloin aikanaan kristillisten mandaatilla — tätä asiaa vei hyvin eteenpäin, ja on nyt aivan käsittämätöntä, että tätä sinänsä järkevää lakia ollaan tältä osin muuttamassa.

Mutta kuten täällä edustaja Meri hyvin edellä totesi, niin tähän hallituksen esitykseen sisältyy myös se lakiehdotus, joka poistaisi ulkomaalaisilta työntekijöiltä sosiaaliturvan saamiselle tähän asti edellytyksenä olleen neljän kuukauden työskentelyaikavaatimuksen. Mikäli tämä hallituksen alkuperäinen esitys toteutuisi, niin vähintään peruspäivärahan verran ansaitseva ulkomaalainen työntekijä saisi myös lyhytaikaisenkin työskentelyn ajalta oikeuden asumisperusteisiin etuuksiin, kuten lapsilisään ja sairausvakuutukseen. Valitettavasti tässä edustaja Essayahin sinänsä hyvässä ja perustellussa lakialoitteessa ei ole otettu tähän asiaan kantaa.

Mutta todettakoon nyt tässä yhteydessä vielä kertaalleen se, että perussuomalaiset katsovat, että hallituksen esittämä lakimuutos olisi omiaan johtamaan kohti halpatyömarkkinoiden syntyä, emmekä voi siksiäkään kannattaa siltäkään osin hallituksen esitystä.

Keskustelu päättyi.

Asia lähetettiin sosiaali- ja terveystieteiden valiokuntaan.